

<p>◆ חולקים- disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>	<p>■ מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

שבועות-שבועות שמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבועות שמים שהן ארבע.												■
ידיעות הטומאה - שמים שהן ארבע.												■
יציאות השבת - שמים שהן ארבע.												■
מראות נגעים - שנים שהן ארבעה.												■
את שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם בינתיים - הרי זה בעולה ויורד.												■
יש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף - שיעור הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה, עד שיודע לו ויביא בעולה ויורד.												■
אין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף - שיעור הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר, שנאמר: (במדבר כ"ט) מלבד חטאת הכפורים, על מה שזה מכפר זה מכפר, מה הפנימי אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה, אף החיצוני אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה. ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף - שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											◆
שעירי הרגלים מכפרין, אבל לא שעירי ראשי חדשים ועל מה שעירי ראשי חדשים מכפרין? על הטהור שאכל את הטמא	רבי שמעון:											◆
כל השעירין כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדשיו.	רבי מאיר:											◆
שעירי ראשי חדשים מכפרים על הטהור שאכל את הטמא, ושל רגלים מכפרין על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ושל יום הכפורים מכפר על שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף.	היה ר"ש אומר:											◇
מהו שיקרבו זה בזה?	אמרו לו:											◇
יקרבו.	אמר להן: [רבי שמעון]											◇
הואיל ואין כפרתן שוה, היאך קרבין זה בזה?	אמרו לו:											◇
כולן באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו.	אמר להם: [רבי שמעון]											◇
שעירי ראשי חדשים מכפרין על הטהור שאכל את הטמא מוסיף עליהן של רגלים - שמכפרין על טהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף מוסיף עליהן של יום הכפורים - שהן מכפרין על הטהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ועל שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף.	ר"ש בן יהודה אומר משמו: [רבי שמעון]											■
מהו שיקרבו זה בזה?	אמרו לו:											◇
הן.	אמר להם: [ר"ש בן יהודה]											◇
אם כן, יהיו של יום הכפורים קרבין בראשי חדשים, אבל היאך של ראשי חדשים קרבין ביום הכפורים לכפר כפרה שאינה שלה?	אמרו לו:											◇
כולן באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו.	אמר להם: [ר"ש בן יהודה]											◇
ועל זדון טומאת מקדש וקדשיו - שיעור הנעשה בפנים ויום הכפורים מכפרין.												■
על שאר עבירות שבתורה, הקלות והחמורות, הזדונות והשגגות, הודע ולא הודע, עשה ולא תעשה, כריתות ומיתות בית דין - שיעור המשתלח מכפר. אחד ישראלים ואחד כהנים ואחד כהן משוח. מה בין ישראלים לכהנים ולכהן משוח? אלא שהפר מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו.	[רבנן]											◆
כשם שדם השעיר הנעשה בפנים מכפר על ישראל, כך דם הפר מכפר על הכהנים כשם שידויו של שעיר המשתלח מכפר על ישראל, כך ידויו של פר מכפר על הכהנים.	רבי שמעון:											◆
מכדי תנא ממכות סליק, מאי שנא דתני שבועות?												◇
משום דתני: חייב על הראש שמים - אחת מיכן ואחת מיכן, ועל הזקן - שמים מיכן ושמים מיכן ואחת מלמטה, חדא דמחייב עלה תרתי, תנא: שבועות שמים שהן ארבע.												◇
מאי שנא הכא דתני להו לכולהו, ומאי שנא גבי יציאות שבת ומראות נגעים דלא קתני להו לכולהו?												◇
שבועות וידיעות הטומאה דגבי הדדי כתיבין, ודמיין אהדדי בקרבן עולה ויורד - תני להו גבי הדדי, ואידי דתנא תרתי תנא כולהו.	אמרי:											◇
פתח בשבועות ומפרש ידיעות הטומאה												◇

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>■ מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
---	--

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אידי דוטרין מלייהו פסיק שרי להו, והדר תני שבועות דנפישן מלייהו.											!	◇
שבועות שתיים שהן ארבע: שתיים - שאוכל ושלא אוכל, שהן ארבע - אכלתי ושלא אכלתי.												◇
ידיעות הטומאה שתיים שהן ארבע: שתיים - ידיעת טומאת קדש וידיעת טומאת מקדש, שהן ארבע - קדש ומקדש.												◇
יציאות שבת שתיים שהן ארבע: שתיים - הוצאה דעני והוצאה דבעל הבית, שהן ארבע - הכנסה דעני והכנסה דבעל הבית.												◇
מראות נגעים שהן ארבע: שנים - שאת ובהרת, שהן ארבעה - שאת ותולדתה, בהרת ותולדתה.												◇
מני מתניתין? לא רבי ישמעאל ולא ר' עקיבא											⚡	◇
אי רבי ישמעאל											⚡	
אינו חייב אלא על העתיד לבוא	האמר: [רבי ישמעאל]										⚡	◇
אי ר' עקיבא											⚡	
על העלם טומאה הוא חייב, ואינו חייב על העלם מקדש	האמר: [רבי עקיבא]										⚡	◇
איבעית אימא: רבי ישמעאל, איבעית אימא: ר' עקיבא. איבעית אימא: רבי ישמעאל, מהן לחיוב ומהן לפטור? ואיבעית אימא: רבי עקיבא, מהן לחיוב ומהן לפטור.											!	◇
לפטור? הא דומיא דמראות נגעים קתני, מה התם כולהו לחיובא, אף הכא נמי כולהו לחיובא											⚡	◇
לעולם ר' ישמעאל, וכי לא מחייב רבי ישמעאל לשעבר קרבן, אבל מלקות חיובי מחייב וכדרבא											!	◇
בפירוש ריבתה תורה שבועת שקר דומיא דשבועת שוא, מה שוא לשעבר, אף שקר נמי לשעבר.	דאמר רבא:										!	◇
בשלמא אכלתי ולא אכלתי - כדרבא, שלא אוכל ואכל - נמי לאו שיש בו מעשה הוא, אלא אוכל ולא אכל - אמאי? לאו שאין בו מעשה הוא											⚡	◇
לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	קסבר רבי ישמעאל:										!	◇
אי הכי, קשיא דר' יוחנן אדרבי יוחנן											⚡	
הלכה כסתם משנה	דאמר רבי יוחנן:										⚡	◇
שבועה שאוכל ככר זו היום, ועבר היום ולא אכלה - ר' יוחנן וריש לקיש דאמרי תרויהו: אינו לוקה	ואתמר: [רבי יוחנן וריש לקיש]										⚡	◇
אינו לוקה, משום דהוה לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו	רבי יוחנן:										⚡	◇
אינו לוקה, התראת ספק היא, והתראת ספק לא שמה התראה	ריש לקיש:										⚡	◇
רבי יוחנן סתמא אחרינא אשכח.											!	◇
הי סתמא?	א											
אילמא האי סתמא											!	
אבל המותר בטהור והשובר בטמא - אינו לוקה את הארבעים	דתנן:										!	◇
בשלמא שובר בטמא, דכתיב: (שמות י"ב) ועצם לא תשברו בו - בכשר ולא בפסול, אבל המותר בטהור מאי טעמא? לאו משום דהוי לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו											!	◇
וממאי דר' יעקב היא, דאמר: לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו? דלמא ר' יהודה היא, ומשום דבא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה, הא לאו הכי לקי											⚡	◇
(שמות י"ב) לא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו - בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה לומר שאין לוקין עליו, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]										⚡	◇
לא מן השם הוא זה, אלא משום דהוה לאו שאין בו מעשה, ולאוי שאין בו מעשה אין לוקין עליו	רבי יעקב:										⚡	◇

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראייה- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	key-מקרא:
--	------------------

שבועות-שבועות שטים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אלא האי סתמא אשכח:		!										ג:
שבועה שלא אוכל ככר זו שבועה שלא אוכלנה ואכלה - אינו חייב אלא אחת, זו היא שבועת ביטוי שהייתבין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד	[תנן]	!	■									ג:
זו היא דחייבין על זדונה מכות, אבל אוכל ולא אכל - לא לקי.		!										ד:
מכדי האי סתמא והאי סתמא, מאי חזי דעביד כי האי סתמא? לעביד כי האי סתמא		ג										ד:
ולטעמין, רבי גופיה היכי סתם לן הכא הכי והכא הכי - אלא, מעיקרא סבר: לאו שאין בו מעשה לוקין עליו וסתמה, והדר סבר: אין לוקין עליו וסתמה, ומשנה לא זזה ממקומה.		!										ד:
במאי אוקימתא? כר' ישמעאל ולמלקות, מראות נגעים מאי מלקות איכא?				ג								ד:
בקוצץ בהרתו וכרבי אבין א"ר אילעא				!								ד:
כל מקום שנאמר השמר פן ואל - אינו אלא לא תעשה.	דא"ר אבין א"ר אילעא:		!									ד:
יצאות שבת מאי מלקות איכא? לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד הוא, וכל לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד - אין לוקין עליו				ג								ד:
משום הכי קא מוקמינא כר' ישמעאל				!								ד:
לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד - לוקין עליו.	דאמר: [רבי ישמעאל]		!									ד:
הא לאו הכי - קיימא כר"ע? קשיא ידיעות				ג								ד:
לאו אמרת: רבי ישמעאל היא ולמלקות? ר"ע נמי ולמלקות.				!								ד:
אי הכי, ידיעות - התראות מיבעי ליה				ג								ד:
הא לא קשיא, תני: ידיעות דהתראות.				!								ד:
אי הכי, שטים שהן ארבע - תרתי הוא דהויין				ג								ד:
ותו, את שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם בינתיים - העלמה למלקות מאי עבידתיה?				ג								ד:
ותו, הרי זה בעולה ויורד				ג								ד:
רבי היא, ונסיב לה אליבא דתנאי, בידיעות - נסיב לה כרבי ישמעאל, בשבועות - נסיב לה כר"ע.	אלא אמר רב יוסף:			!								ד:
אמרייתא לשמעטא קמיה דרב כהנא	רב אשי:									○		ד:
לא תימא: רבי נסיב לה אליבא דתנאי וליה לא ס"ל, אלא רבי טעמיה דנפשיה מפרש	ואמר ליה: [רב כהנא]									■		ד:
מנין שאינו חייב אלא על שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם בינתיים? ת"ל: (ויקרא ה') ונעלם ונעלם שני פעמים, דברי ר"ע	דתנאי: [רבי עקיבא]									■	■	ד:
אינו צריך, הרי הוא אומר ונעלם - מכלל דידע, והוא ידע - הרי כאן שתי ידיעות, אם כן מה ת"ל (ויקרא ה') ונעלם ונעלם? לחייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש.	רבי:									■	■	ד:
אשכחן בידיעות דאית ליה טעמיה דנפשיה, שבועות דלית ליה טעמיה דנפשיה מנלן?										ג		ד:
סברא הוא, ר"ע מאי טעמא קא מחייב לשעבר? דדריש ריבוי ומיעוט, רבי נמי דריש ריבוי ומיעוט?										!		ד:
בכל פודין בכור אדם חוץ מן השטרות	דתנאי, רבי:	■	!									ד:
בכל פודין בכור אדם חוץ מעבדים ושטרות וקרקעות.	רבנן:	■	!									ד:
מאי טעמא דרבי? דריש ריבוי ומיעוט: (במדבר י"ח) ופדיוו מכן חדש - ריבה, (במדבר י"ח) בערכך כסף חמשת שקלים - מיעט, תפדה - חזר וריבה, ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל, מאי ריבה? כל מילי, ומאי מיעט? מיעט שטרות.	[רבי]		!									ד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ורבנן דרשי כללי ופרטי: ופדויו מבין חדש - כלל, בערכך כסף חמשת שקלים - פרט, תפדה - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון, יצאו קרקעות - שאינן מטלטלין, יצאו עבדים, שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות - אע"פ שמטלטלין אין גופן ממון.	[רבנן]											!	ד:
רבי דריש ריבוי ומיעוטי? והא רבי כללי ופרטי דריש	רבינא לאמימר:											ז	ד:
(דברים ט"ו) מרצע אין לי אלא מרצע, מנין לרבות הסול והסירה, המחט והמקדח והמכתב? ת"ל: (דברים ט"ו) ולקח, כל דבר שנלקח ביד, דברי ר' יוסי בר' יהודה	דתניא: [ר' יוסי בר' יהודה]											ז	ד:
מרצע - מה מרצע מיוחד של מתכת, אף כל של מתכת	רבי:											ז	ד:
ואמרינן: במאי קא מפלגי? רבי דריש כללי ופרטי, ורבי יוסי בר' יהודה דריש ריבוי ומיעוטי?												ז	ד:
אין, בעלמא כללי ופרטי דריש, והכא היינו טעמא, כדתנא דבי ר' ישמעאל												!	ה.
(ויקרא י"א) במים במים שני פעמים, אין זה כלל ופרט אלא ריבה ומיעט.	דתנא דבי ר' ישמעאל:											!	ה.
ורבנן?												ז	ה.
כל מקום שאתה מוצא שתי כללות הסמוכות זה לזה, הטל פרט ביניהן ודונם בכלל ופרט.	רבינא, כדאמרי במערבא:											!	ה.
השתא דאמרת: רבי כללי ופרטי דריש, בעל כורחיך קשיא שבועות												ז	ה.
אלא בשבועות נסיב אליבא דר' עקיבא, וליה לא סבירא ליה.												!	ה.